

גלישה במים לבנים

פסיכותרפיה גופנית התייחסותית עם ילדים על הספקטרום האוטיסטי

נועה אוסטר ורננה רייס

תקציר

מאמר זה מציע ראייה תיאורית וקלינית אל תוך עבודה עם ילדים על הספקטרום האוטיסטי מתוך נקודת המבט של הפסיכותרפיה הגופנית התייחסותית. המושג פעימה, (Davis, 1984, 1999, 1999a; Reich, 1973) מונח כאן כציר מרכזי במפגש הטיפולי, כאשר הוא מודגם עם תיאור מקרה. דרך העדשות הללו, הכותבות חוקרות אוטיזם הן כמטריצה אישית והן כדפוס העברתי בתוך מערכת היחסים האוטיסטית. הכותבות בודקות התמקמות תרפויטית (based on a synthesis of Davis, 1984, 1999, 1999a; Tustin, 1986, 1990; Winnicott, 1958, 1965, 1971, 1987, עם המטופל. הכותבות מציעות שלנוכחות משותפת בתוך מצב תודעה דיאדי יש איכות אינטגרלית, בניגוד לדפוס השיחזורי של מערכת היחסים האוטיסטית שנוטה להתרחש בתוך מערכת היחסים הטיפולית.

מילות מפתח: פסיכותרפיה גופנית התייחסותית, פעימה, instroke, מערכת יחסים אוטיסטית

אלפרד אדלר ווילהלם רייך

הבדלים שאין לגשר עליהם או אותה אמת?

מתיאס וונקה

תרגמה אליזבט מרשל¹

תקציר

מאמר זה משווה את ההבנה הרדיקלית וההוליסטית של גוף ונפש בפסיכולוגיה של אלפרד אדלר לזהות התפקודית של הפסיכה-וסומה של ווילהלם רייך. שניהם מתחילים עם החוויה הסובייקטיבית המידית של הפרט, ולפיכך גישתם הופכת בעיקרון לפנומנולוגיה של הגוף, כפי שפיתחה הוסרל ומרלו פונטי. הכותב מפתח את נקודת הראות משתי זוויות שונות. אדלר ורייך הגיעו למסקנה כמעט זהה לגבי גוף ונפש. הוא מדגים את חוסר ההלימה בביקורת של רייך על הרעיון של אדלר של סופיות האורגניזם, שמוצגת דרך ההתעקשות שלו על סיבתיות גופנית. המחבר מראה כי העבודה החלוצית והיסודית הן של אדלר ושל רייך טמונה בעובדה שכל אחד מהם ביסס בצורה עצמאית ונפרדת שהמצב של האנושות בראשיתה היא לא נזירות, עקבית, אוטונומית וחברתית. כיום, הנחה זו היא הבסיס לכל הגישות הטיפוליות ההומניסטיות.

מילות מפתח: פסיכולוגיה אינדיבידואלית, אלפרד אדלר, וילהלם רייך, פנומנולוגיה, פסיכותרפיה גופנית, סיבתיות, סופיות, עניין חברתי, קהילה, וגטותרפיה, כלכלה מינית, אנליזת מבנה אישיות, הוליוזם, פסיכה-סומה, זהות תפקודית.

התערבויות המטפלים בגישות שונות בפסיכותרפיה: קטגוריה והיבטים

מרגיט קומדה-לויץ, אולירנו קרמרי, פולקר צ'ושקה, פיטר שולצס ואגנס פון ויל

תקציר

מחקר זה מתאר ומשווה את בין ההתערבות טיפוליות של מטפלים המזהים את עצמם בבירור עם חמש גישות טיפוליות: פסיכואנליזה, גשטאלט, TA, אנליזה ביואנרגטית ותרפיה מערכתית. בכדי לקבוע את יחס ההתרחשות בין אלמנטים ספציפיים למטפלים עצמם, היחודיים לשיטה או למטפל או משותפים לכל סוגי הפסיכותרפיה. המחקר נעשה תחת ביקורת, הקלטות אודיו של מפגשי פסיכותרפיה נותחו. המטרה המשנית היתה לחקור אם ההתערבויות יוחסו לסוג מסוים של התערבות, כאשר ההשערה היא שמשך זמן ארוך יותר של מרווחים בין המפגשים עלולים להצביע על מורכבות גבוהה יותר של עיבוד אצל מטופלים.

תמלולים של 22 התערבויות מילוליות של מטפלים מתוך 137 מפגשי פסיכותרפיה (מלאים) עם 41 מטופלים קודדו על פי מדריך דירוג שפותח במיוחד עם 100 קטגוריות להתערבויות שונות. מטפלים השתמשו במנעד רחב דיו של התערבויות שונות, כלומר, הם עבדו בצורה אקלקטית: בממוצע הם השתמשו במעט טכניקות מתוך גישתם בפסיכותרפיה (9.9%), ככפול מגישות הפסיכותרפיה השונות (18.9%), ורובם השתמשו בטכניקות שכיחות ולא ספציפיות (67.3%). סוגי התערבויות מסוימות אכן אופיינו במשך זמן הריג משמעותית מאחרים. יותר משני שלישי של התערבויות הפסיכותרפיסטיות – תחת תנאים טבעיים – היו טכניקות שכיחות. למרות זאת, כ 30% של התערבויות היו טכניקות ספציפיות לסוגים שונים של פסיכותרפיה. מתוכם, מצאנו כמה התערבויות לחיבור המטופלים עם פעילויות למשך זמן ארוך יותר, שהצביעו על מורכבות גבוהה יותר של עיבוד.

מילות מפתח: תהליכים טיפוליים, סשנים מוקלטים, התערבויות טיפוליות מילוליות, מאפייני משך, מאפייני קטגוריות, פקטורים משותפים, פקטורים ספציפיים.

כניסה ויציאה לשינה עמוקה

תהליכים מונכחים של עירות ושינה בתרפיה פסיכודינמית

שנער פנקס-סמט

תקציר

פסיכותרפיה גופנית יכולה להציע כלים קליניים ומעשיים, כמו גם המשגות תיאורטיות, לעבודה עם מרחבי ביניים תודעתיים, של הפרט ומצבי תודעה דיאדיים. מאמר זה בוחן שינה כמרחב טרנספורמטיבי, שלרוב הוא טריטוריה שאינה נחקרת יחד עם האחר, ובאמצעות בחינה של הרווי הבינוני (וההשפעה המאוחרת יותר של מלצר וקליין), שמציעה דרכים להצטרפות את האחר – בגופינו – לתוך מרחבים של שינה ועירות. העבודה התהליכית על סף המודע והלא מודע, אשר ידוע גם כטרנסלימינלי (פסלר, נוקס ולין, 2006) מאופיין על ידי מצבי תודעה דיסוציאטיביים חלומיים בזמן עירות. בנוסף, הכותבת חוקרת את התפקוד של שינה והירדמות בתוך מערכת היקשורתית של אמא-תינוק, ולפיכך את שלבי עיצוב הטיפול, והנסיונות ליישם הבנות אלו בעשייה קלינית. לצד סקירה תיאורטית, המאמר מציג ויניטה טיפולית מתוך עבודה קבוצתית, על מנת להמחיש טכניקות של עבודה סומטית במצבי שינה.

מילות מפתח: שינה, חלימה משותפת, מכיל-מוכל, טרנספורמציה, מצבי תודעה דיאדיים.

נוירו אישיות: פרדיגמה פסיכוסומטית מאוחדת

לואיזה ברבטו וניטמו פדריקו

תקציר

במאמר זה נציג כיצד גילויים ותובנות עכשוויות במדעי המח ובפסיכונוריאנדוקרינאימונולוגיה (PNEI) מאשרים ותומכים בקיומה של "פרדיגמה פסיכוסומטית מאוחדת", אשר רואה את בני האדם כ"יחידה פסיכוסומטית מערכתית" ומדגישה את האופן בו העצמי ותפקודיו העיקריים הפסיכוסומטיים מווסתים על ידי שבע "מערכות רגשיות" (פנקספ, 2012). חוסר האיזון בשבע המערכות הללו, מרמז על אפשרות להשפעה עמוקה על התודעה ועל המבנה הנורו-פסיכוסומטי של העצמי, ומספק הסבר מדעי לאישיות האנושית, ולרעיון המקורי של חסימות פסיכוסומטיות, כמו גם למבני האישיות של רייך ולשריון השרירני. הראיות המדעיות מציעות תוקף כמו גם אתגר לעוד שיטות מדעיות לטיפול באוריינטציה גופנית שעשויה לכלול את ההתפתחות של גישה תרפויטית אינטגרטיבית יותר המבוססת על מודעות עצמית ותודעה פסיכוסומטית עמוקה.

מילות מפתח: פרדיגמת PNEI פסיכוסומטית, גישה אינטגרטיבית, מערכות רגשיות, הורמונים ונורטרמסיטורים, נירו-אישיות, מודעות עצמית.